

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı:1977/1

Karar Sayısı:1977/20

Karar Günü:5/4/1977

Resmi Gazete tarih/sayı:5.12.1977/16130

İtiraz Yoluna Başvuran Mahkeme: Hekimhan Asliye Ceza Mahkemesi.

İtirazın Konusu: 24/6/1938 günlü, 3491 sayılı Toprak Mahsulleri Ofisi Kanununun 18/8/1971 günlü ve 1470 sayılı Yasa ile değişik 18. maddesinin (A) bendinin birinci ve ikinci fıkralarıyla aynı kanunun yine 1470 sayılı Yasa ile değişik 27. maddesinin (A) bendinin ikinci fıkrasının Anayasa'nın genel esprisi ve ruhuna ters düştüğü ve eşitlik ilkesini zedelediği nedenleriyle iptali istenmiştir.

I. OLAY

Ekim bölgesi dışında bulunan tarlasına Haşhaş ekmekten sanık hakkında, 3491 sayılı Toprak Mahsulleri Ofisi Kanununun 1470 sayılı Yasa ile değişik 27. maddesinin (A) bendinin ikinci fıkrası uyarınca cezalandırılması istemiyle Hekimhan Asliye Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmıştır. Duruşma sırasında Cumhuriyet Savcısı, 3491 sayılı Yasanın anılan hükmünün Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırı düştüğünü öne sürmüş, bu itirazı ciddi gören mahkeme ayrıca bu yasanın değişik 18. maddesinin (A) bendinin birinci ve ikinci fıkralarını da kendiliğinden Anayasa'ya aykırı görerek bu hükümlerin tümünün iptal edilmesi için Anayasa Mahkemesine başvurma kararı vermiştir.

III. YASA METİNLERİ:

1- İptali istenen yasa hükümleri:

a) 24/6/1938 günlü, 3491 sayılı Toprak Mahsulleri Ofisi Kanununun 18/8/1971 gün ve 1470 sayılı Yasa ile değişik 18. maddesinin (A) bendinin iptali isteminin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdadır.

"Madde 18-

A- Haşhaş ekilecek ve ham afyon üretilecek yerler, her yıl tarımsal ve ekonomik gereklere, ihracaat imkanlarına ve stok durumuna göre Sanayi ve Ticaret ve Tarım Bakanlıklarınca birlikte teklif ve Bakanlar Kurulunca tespit edilir. Bu husustaki kararname o yılın en geç 1 Temmuz tarihine kadar Resmî Gazete ile ilân olunur. Bu hususta Bakanlar Kurulunca yeni bir karar alınmamış olması halinde önceki kararname hükümleri uygulanır.

Ekim bölgelerinde yapılacak kısıtlamaların en az bir yıl Önce ilânı zorunludur. Bu bölgelerde münhasıran ham afyon üretimi için izin verilir.

B) Aynı kanunun 27. maddesinin (A) bendi şöyledir: Haşhaş ekim bölgeleri içinde izin belgesi almadan veya belgesinde tespit edilen alandan fazla yere yahut gösterdiği yerlerden başka yerlere haşhaş ekenlere bu yerlerde ham afyon üretenler hakkında 6 aydan 3 seneye kadar hapis ve 1.000 liradan 5.000 liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

Ekim bölgeleri dışında haşhaş ekimi yapanlarla ham afyon üretenler hakkında 2 seneden 5 seneye kadar hapis ye 2.000 liradan 10.000 liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

Bu suretle ekilen haşhaşların toplatma veya imha masrafları ekiciye ait olmak üzere zor alımına ve Toprak Mahsulleri Ofisine teslimine karar verilir. Bunlardan yararlanma ve yok edilme şekilleri yönetmenlikte gösterilir.

Mahkemece, A bendinin yalnız ikinci fıkrası hükmünün iptali istenmiştir.

2- Dayanılan Anayasa Kuralları: Başlangıç :

Tarihi boyunca bağımsız yaşamış, hak ve hürriyetleri için savaşmış olan;

Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıyla meşruluğunu kaybetmiş bir iktidara karşı direnme hakim kullanarak 27 Mayıs 1960 Devrimini yapan Türk Milleti;

Bütün fertlerini, kaderde, kıvançta ve tasada ortak, bölünmez bir bütün halinde, milli şuur ve ülküler etrafında toplayan ve milletimizi, dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak milli birlik ruhu içinde daima yüceltmeyi amaç bilen Türk Milliyetçiliğinden hız ve ilham alarak ve;

"Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" ilkesinin, Millî Mücadele ruhunun, millet egemenliğinin, Atatürk Devrimlerine bağlılığın tam şuuruna sahip olarak;

İnsan hak ve hürriyetlerini, milli dayanışmayı, sosyal adaleti, ferdin ve toplumun huzur ve refahını gerçekleştirmeyi ve teminat altına almayı mümkün kılacak demokratik hukuk devletini bütün hukukî ve sosyal temelleriyle kurmak için;

Türkiye Cumhuriyeti Kurucu Meclisi tarafından hazırlanan bu Anayasayı kabul ve ilân ve onu, asıl teminatın vatandaşların gönüllerinde ve iradelerinde yer aldığı inancı ile, hürriyete, adalete ve fazilete âşık evlâtlarının uyanık bekçiliğine emanet eder.

"Madde 12- Herkes, dil, ırk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din ve mezhep ayrımı gözetilmeksizin, kanun önünde eşittir.

Hiç bir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz."

3- İlgili Anayasa kuralı:

"Madde 49- Devlet, herkesin beden ve ruh sağlığı içinde yaşayabilmesini ve tıbbî bakım görmesini sağlamakla ödevlidir.

Devlet, yoksul veya dar gelirli ailelerin sağlık şartlarına uygun konut ihtiyaçlarını karşılayıcı tedbirleri alır."

IV- İLK İNCELEME:

Anayasa Mahkemesi, 1/2/1977 gününde Kani Vrana, Şevket Müftügil, Ahmet Akar, Halit ZARBUN, Ziya Önel, Ahmet Koçak, Sekip Çopuroğlu, Fahrettin Uluç, Muhittin Gürün, Lûtfi Ömerbaş, Ahmet Erdoğan, Hasan Gürsel, Ahmet Salih Çebi, Nihat O. Akçakayalıoğlu ve Ahmet H. Boyacıoğlu'nun katılmalarıyla İçtüzüğü'nün 15. maddesi uyarınca yaptığı ilk inceleme toplantısında; aşağıda açıklanan konu üzerinde durmuştur :

Sanık hakkında, ekim bölgesi dışında haşhaş ekimi yapmak suçundan kamu davası açılmıştır, iptali istenen 27. maddenin ikinci fıkrasının, ancak bu açıdan davada uygulanma olanağı vardır. Oysa bu fıkra hem ekim bölgesi dışında haşhaş ekimi yapanlar, hem de ham afyon üretenler söz konusu edilmiştir. Kamu davasında sanığın cezalandırılmasına ilişkin hüküm, fıkranın

yalnız ekim bölgesi dışında haşhaş ekilmesi bölümü olduğuna göre, Anayasa'ya uygunluk denetiminin de ancak bu bölüm ile sınırlı olarak yapılması gerekmektedir.

Böylece yapılan ilk inceleme sonunda :

"Dosyanın eksiği olmadığından işin esasının; 3491 sayılı Toprak Mahsulleri Ofisi Kanununun 18/8/1971 günlü, 1470 sayılı Yasa ile değişik 18. maddesinin (A) bendinin birinci fıkrası ile aynı kanunun yine 1470 sayılı Yasa ile değişik 27. maddesinin (A) bendinin ikinci fıkrasının, haşhaş ekimi ile ilgili kuralları açısından sınırlı olarak incelenmesine" oybirliğiyle karar verilmiştir.

V. ESASIN İNCELENMESİ :

İşin esasına ilişkin rapor, Hekimhan Asliye Ceza Mahkemesinin başvurma kararı, iptali istenen yasa kuralları, ilgili Anayasa hükümleri ve bunlara ilişkin yasama belgeleri okunduktan sonra gereği görüldüğü düşünüldü :

Konuya açıklık getirebilmek için, haşhaş ekilecek yerlerin sınırlandırılmasını ve haşhaş ekimi kontrolünü gerektiren nedenlerin, haşhaş ekilecek yerlerin Bakanlar Kurulunca belirlenmesinde, Anayasa'ya aykırı bir durum bulunup bulunmadığının, itiraz konusu yasa kurallarının Anayasa'nın Başlangıç kısmında yer alan "Toplumun ve ferdin huzur ve refahım gerçekleştirmek..." amacına ters düşüp düşmediğinin, Anayasa'nın 12. maddesindeki eşitlik ilkesinin niteliğinin ve 3491 sayılı Yasa'nın değişik 27. maddesinin birinci ve ikinci fıkralarındaki suçlar hakkında saptanmış olan cezaların miktarları dolayısıyla mahkemece öne sürüldüğü gibi Anayasa'nın eşitlik ilkesinin zedelenmiş olup olmadığının incelenmesi gerekmektedir.

A- Haşhaş ekilecek yerlerin sınırlandırılması ve haşhaş ekiminin kontrolü sorunları:

Bilindiği gibi morfin, eroin, kodein gibi insanların sağlığı bakımından zararlı ve hatta tehlikeli olan uyuşturucu maddeler ve zehirler, haşhaş kapsülleri çizilmesi suretiyle afyon sütünden elde edilmektedir.

Tarih boyunca insanların; sıkıntılarını unutmak, monoton yaşantılarını kısa bir zaman için olsa bile canlandırmak, hoş hayallerle oyalandırmak, neşelendirmek, heyecan hissini tahrik etmek için afyon kullanmaya başladıkları anlaşılmaktadır. Buna karşılık afyon ve çeşitlerinin bu yolda kullanılmasının, insanlarda ve toplumlarda büyük yıkıntıya neden olduğu da bilimsel olarak kesinlikle saptanmıştır.

İnsanlarda ve toplumlardaki bu kadar büyük yıkıntıların dikkate alan devletler afyon ekimini sınırlamak, üretimini devlet kontrolü altında tutmak, uyuşturucu madde alışkanlığının önüne geçmek için ciddi önlemler alma zorunluğunu duymuşlardır. Örneğin; 23/1/1912 Lahey, 11/2/1925, 13/7/1931, 26/6/1936 Cenevre ve 22/11/1971 Bangkok anlaşmaları bu amaçlarla yapılmış ve Türkiye de bu andlaşmalara 2108 ve 3189 sayılı Kanunlarla katılmıştır. Yine aynı amaçla 30/3/1961 tarihinde Newyork'da imzalanan "uyuşturucu maddelere dair Tek sözleşmesi"ne bugüne kadar 80 ülke katılmıştır. Tek sözleşmesinde; hekimlikte kullanılan afyon üretiminin Dünya ihtiyacına uydurulması, üretilen afyon kaçakçılığının Önüne geçilmesi, imal, tüketim, ihraç ve ithalinin bütün ülkelerde belli ölçülerde sınırlandırılması öngörülmüştür. Bu andlaşmanın 22 ve 23. maddelerinde; halk sağlığının korunması amacıyla haşhaş ekiminin yasaklanması, afyon ekimine müsaade eden devletin bu sözleşmede belirlenen görevleri yapmak üzere bir veya daha fazla örgüt kurmaları, haşhaş ekilecek araziye sınırlamaları, yalnız bu örgütün ruhsatnamesini taşıyanların haşhaş ekebilmeleri, her ruhsatnamede ekimi yapılacak arazinin yüzölçümünün belirlenmesi, her haşhaş ekicisinin ürettiği afyonun tümünün yalnız bu örgüte teslim etmekle yükümlü olması ve

afyon stokları yapmağa ancak bu Örgütün yetkili bulunması öngörülmüş ve 14. maddesinde de bu kurallara uymayan devletlere karşı yapılacak işlemler belirtilmiştir. Türkiye Devleti de bu sözleşmeye 812 sayılı Yasa 41e katılmıştır.

Öte yandan Anayasa'nın 49. maddesinde; Devletin, herkesin beden ve ruh salığı içinde yaşabilmesini sağlamakla ödevli kılındığıda, bilinen bir gerçektir. Anayasa'da yazılı temel hak ve hürriyetlerinde "genel sağlığın korunması amacıyla ve kanunla sınırlanabileceği de yine Anayasa'nın 11. maddesinde açıklanmıştır.

Kişilerin ve toplumun sağlığı bakımından bu kadar zararlı ve hatta tehlikeli olan ham afyon ekiminin sınırlanmasını ve üretiminin Devlet kontrolü altında tutulmasını öngören 3491 sayılı Yasanın itiraz konusu hükümlerinin Türkiye Devletinin de katıldığı sözü edilen Milletlerarası sözleşmelere ve Anayasa'nın 49. ve 11. maddeleri hükümlerine uygun düştüğü kuşkusuzdur.

B- Haşhaş ekilecek yerlerin Bakanlar Kurulunca belirlenmesinde ve sınırlandırılmasında Anayasa'ya aykırı bir durum, bulunup bulunmadığı sorunu :

3491 sayılı Yasanın itiraz konusu değişik 18. maddesinin (A) bendinin birinci fıkrası, "haşhaş ekilecek ve ham afyon üretilecek yerlerin her yıl tarımsal ve ekonomik gereklere, ihracaat imkânlarına ve stok durumuna göre Sanayi, Ticaret ve Tarım Bakanlıklarının birlikte önerisi üzerine Bakanlar Kurulunca saptanacağı, bu husustaki kararnamenin o yılın en geç 1 Temmuz tarihine kadar Resmî Gazete ile ilân olunacağı, bu hususta Bakanlar Kurulunca yeni bir karar alınmamış olması halinde önceki kararname hükümlerinin uygulanacağı" hükmünü kapsamakta, bu bendin ikinci fıkrasında da "Ekim bölgelerinde yapılacak kısıtlamaların en az bir yıl önce ilân edileceği bu bölgelerde yalnız ham afyon üretimi için izin verileceği" yazılı bulunmaktadır.

Bilindiği gibi afyon hekimlikte kullanılan bir bölüm ilaçların ham maddesini oluşturmaktadır. Ancak; Dünyada kullanılan miktar ve ham afyona duyulan gereksinme belli ve sınırlı olduğundan gereksinmeden fazla üretilmesi ihracat olanağını zorlaştırmakta ve hatta bazan da bu olanak büsbütün ortadan kalkmaktadır. Bundan başka, kaliteli ve morfin oranı yüksek ve bu nedenle Dünya piyasasında aranılır türden afyon elde edilmesi de, haşhaş ekilecek toprağın yapısına, verimine ve o bölgenin iklim koşullarına bağlıdır. Bu hususları gözönünde bulunduran yasa koyucu, Türkiye'de üretilecek afyonun Dünya piyasasında rekabetini üstün tutmak, satış ve ihraç olanaklarını artırabilmek ve kaçacağı etkin biçimde denetleme önlemlerini alabilmek için haşhaşın gelişigüzel her yerde değil, ancak belli bölgelerde üretilmesini sağlamak üzere bir ön çalışmayı gerekli görmüş, bu nedenle de Sanayi, Ticaret ve Tarım Bakanlıklarının bu bakımlardan yapacakları incelemeler ve araştırmalar sonucuna göre haşhaş ekilecek yerlerin saptanmasını ve ekim bölgelerinde yapılacak kısıtlamaların belirlenmesini Bakanlar Kuruluna bırakmıştır.

Burada yasama organının doğrudan doğruya kullanması gereken yetkileri yürütme organına devretmiş olup olmadığının, diğer bir deyimle ortada Anayasa'nın 5. maddesine aykırı bir durum bulunup bulunmadığının tartışılması gerekmiştir. Anayasa, yasama yetkisini, yürütme görevini ve yargı yetkisini ayrı ayrı organlara vermekle kuvvetler ayrılığı esasını kabul etmiştir. Anayasa'nın 5. maddesine göre, yasama organının kanun yapma yetkisini başka ellere bırakamayacağı kuşkusuzdur. Yasama organı, kanun yaparken bütün olasılıkları gözönünde bulundurarak ayrıntılara ilişkin hükümleri de saptamak yetkisini haiz ise de, zamanın gereklerine göre sık sık değişik önlemler alınmasına ve alman önlemlerin kaldırılmasına veya değiştirilmesine gerek görülen hallerde yasama organının yapısı ve ağır işleyişi bakımından bu gibi günlük olayları hemen inceleyerek zamanında gerekli Önlemleri almasının güçlüğü de ortadadır. Bu nedenle yasa koyucunun, temel hükümleri saptadıktan sonra uzmanlık ve yönetim tekniğine ilişkin hususların düzenlenmesi için hükümete yetki vermesi, yasama yetkisinin devri niteliğinde değildir.

Bu bakımdan Anayasa'nın 5. maddesine aykırı bir durumdan söz edilemez.

C- İtiraz konusu hükümle cezalandırma yetkisinin siyasî iktidarın eline bırakılmış olup olmadığı sorunu :

Anayasa'nın 33. maddesinde "Kanunsuz suç ve ceza olmaz" ilkesi yer almıştır. Bu ilkenin esası yasa tarafından suçun, diğer deyimle ne gibi eylemlerin yasaklandığının şüpheyne yer verilmeyecek biçimde belirlenmesinden ve buna göre cezanın yasa ile saptanmış olmasından ibarettir. Kişinin yasak eylemleri ve bunların cezalarını önceden bilmesi elbette gerekir. Bu hal kişilerin temel hak ve özgürlüklerinin güvencesidir. Bu ilkeye göre 3491 sayılı Yasanın 27. maddesinin (A) bendinin birinci ve ikinci fıkralarında, Bakanlar Kurulunca tesbit ve ilân edilen ekim bölgeleri içinde izin belgesi almadan veya belgede gösterilen alandan fazla yere haşhaş ekmek ve ekim bölgeleri dışında bırakılan yerlerde haşhaş ekimi yapmak suç sayılarak ceza yaptırımına içine alınmıştır. Bakanlar Kurulunun bu konudaki kararı Resmi Gazete'de yayımlanıp ilân edileceğinden ilgililerin bundan haberdar olamayacakları da öne sürülemez.

Görülüyorki; yasada suçun ne olduğu ve cezası açıkça belirtilmiş, kişiler de yasayı ve uyulmadığı takdirde cezasının ne olduğunu önceden bilmiş olduklarından mahkeme gerekçesinde ileri sürüldüğü gibi cezalandırma yetkisinin siyasal iktidarın tercih ve taktirine bırakılmış olduğu savı da yerinde bulunmamıştır.

4- İtiraz konusu hükümlerin Anayasa'nın Başlangıç kısmında yer alan "ferdin ve toplumun huzur ve refahını gerçekleştirmek" amacına ters düşüp düşmediği sorunu :

Mahkeme gerekçesinde; "Toplumun iktisaden değişmesi ve kalkınmasında ve pek çok zorunlu ihtiyaçların giderilmesinde önemli katkısı bulunan haşhaş ekiminin yürütme organının taktirine bırakılması ve yürütme organının da (çoğu kez siyasal tercih ve endişelerle) ekim bölgelerini tayin eylemesi ve bu durumun da Anayasamızın Başlangıç kısmındaki (...ferdin ve toplumun huzur ve refahını gerçekleştirmeyi) hedef alan devlete yüklenen görevle çelişki teşkil etmektedir." denildiği görülmüştür.

Gerçi kişinin ve toplumun huzur ve refahını sağlamak Anayasaya göre devletin başta gelen ödevlerindendir. Ancak; haşhaş ekicileri açısından bu huzur ve refahın sağlanmasının yurtta isteyen istediği yerde ve istediği kadar haşhaş ekip yetiştirmesine bağlı olduğu yolundaki bir görüşü savunmak şöyle dursun, bunu düşünmek bile Anayasanın temel ilkeleriyle bağdaştırılamaz. Yukarıda da değinildiği gibi ferdin ve toplumun sağlığını ciddi surette tehdit eden ve sosyal çöküntülere yol açan kimi zehirli maddeler ham alyondan elde edilmektedir. Türkiye'nin de katıldığı yukarıda işaret olunan milletlerarası birçok andlaşmalar uyuşturucu maddeler kaçakçılığını önlemeyi alyon ekimini ve üretimini yasaklamayı veya sınırlayıp denetim altına almayı öngörmüştür. Bu sınırlamaların, haşhaş ekicisinin ekonomik durumuna olumsuz, etki yapacağı düşünülse bile, yukarıda açıklanan kamu yararı ve genel sağlığın korunması amacına dayanan nedenler karşısında, kanun koyucusunun öngördüğü sınırlamaların Anayasanın 11. maddesindeki ilkeye ters düşüşü savunulamaz.

D- İtiraz konusu hükümlerin Anayasa'nın 12. maddesinde yazılı eşitlik ilkesine aykırı düşüp düşmediği sorunu:

Mahkemenin gerekçeli kararında : "Yürütmenin, yasanın 18/A-1 ve 2 ile 27. maddesinin tatbik alanını dilediği gibi genişletip daraltmak veya değiştirmek olanağına sahiptir. Bu da aynı coğrafi bölge (il, ilçe veya köy) dahilindeki bir kısım kişilere hak ve bir kısım kişilere de ceza veren ve bunun ayarlanmasının da yürütme yetkisine (ve bilhassa taktirine) bırakan yasa hükmü o coğrafi bölgede yaşayan kişiler yönünden eşitsizlik yaratmaktadır. Bu hali mahkememiz Anayasa'nın 12.

maddesinde belirttiği eşitlik ilkesine aykırı bulmaktadır... 27. maddenin birinci ve ikinci fıkralarındaki fiillerin ortak yanı kaçak haşhaş ekmek veya ham afyon üretmektir. Birinci fıkra tatbik olunacaklar, ekim izni verildiği halde kaçak ekmişlerdir. Kaçak ekim yapmak veya ham afyon üretmekle kötü niyetlerini göstermişlerdir. İkinci fıkra tatbik olunacakların kötü niyetleri ile birinci fıkra tatbik edileceklerin kötü niyetleri arasında bir fark yoktur. Her iki kişinin niyet ve hareketi arasında fark olmadığı halde kendilerine takdir olunacak cezalar nisbet ve miktar bakımından çok farklıdır. İddia makamı bu durumu Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırı bulmuş ve mahkememiz de belirtilen nedenlerle ciddi bularak aşağıdaki kararı vermiştir." sözlerinin de yer aldığı görülmüştür.

Anayasa'nın 12. maddesinde; "Herkes, dil, ırk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din ve mezhep ayırımı gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

Hiç bir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz." denilmektedir.

Görülüyorki; bu maddede eylemli eşitlik değil, hukuksal eşitlik söz konusu edilmektedir. Bu maddeye göre, yurttaşlara, yasa karşısında dillerine, mezheplerine, siyasî düşüncelerine, felsefî inanç ve kanaatlerine göre değişik işlem yapılamayacaktır. 3491 sayılı Yasanın itiraz konusu değişik 18. maddesinin (A) bendinin birinci ve ikinci fıkraları ile 27. maddesinin ikinci fıkrası hükümleri, herkes hakkında dil, ırk, cinsiyet, din ve mezhep, felsefî inanç ve siyasî düşünce ayırımı yapılmaksızın uygulanacaktır. Böyle olunca; itiraz konusu yasa hükümlerinde Anayasa'nın 12. maddesindeki eşitlik ilkesine aykırı bir durum söz konusu olamaz.

Şu hususu da eklemek gerekir ki: 3491 sayılı Yasanın değişik 27. maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında yazılı eylemler, mahkeme gerekçesinde Öne sürüldüğü gibi aynı nitelikte değildir ve bu nedenle de bu eylemlere yasada farklı cezalar saptanmıştır. Yasaya göre, haşhaş ekimi yapılacak bölgeler her yıl tespit ve ilân edilecek bu bölgelerde haşhaş ekmek ve afyon yetiştirmek isteyenlerin de ayrıca izin belgesi almaları gerekecektir.

Belirlenmiş olan ekim bölgeleri dışında ise haşhaş ekimi kesin olarak yasaklanmıştır. 27. maddenin ikinci fıkrasında bu ikinci eylem yani yasak yerlerde haşhaş ekilmesi, birinci fıkrada ise ekim bölgeleri içinde ve fakat izinsiz haşhaş ekilmesi yasaklanıp ceza yaptırımına bağlanmıştır. Bu iki tür suçun nitelikleri ve ağırlık dereceleri arasındaki fark açıktır. Bu nedenle birinciye göre daha ağır bir nitelik taşıyan ikinci suça daha fazla ceza saptanmış olması ceza hukuku ilkelerine uygun düşer.

Yukarıda açıklanan nedenlerden ötürü itirazın reddine karar verilmesi gerekir.

VI. SONUÇ :

3491 sayılı Toprak Mahsulleri Ofisi Kanununun 18.8.1971 günlü, 1470 sayılı Yasayla değişik 18. maddesinin (A) bendinin birinci fıkrasıyla, aynı Kanunun yine 1470 sayılı Yasa ile değişik 27 maddesinin (A) bendinin ikinci fıkrasının haşhaş ekimi ile ilgili kuralları açısından Anayasa'ya aykırı bulunmadığına, itirazın bu nedenle reddine,

5/4/1977 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Kâni Vrana

Başkanvekili
Şevket Müftügil

Üye
Ahmet Akar

Üye
Halit ZARBUN

Esas Sayısı:1977/1
Karar Sayısı:1977/20

Üye
Ziya Önel

Üye
Abdullah Üner

Üye
Ahmet Koçak

Üye
Fahrettin Uluç

Üye
Muhittin Gürün

Üye
Lütfi Ömerbaş

Üye
Ahmet Erdoğan

Üye
Ahmet Salih Çebi

Üye
Adil Esmer

Üye
Nihat O.
Akçakayalıoğlu

Üye
Ahmet H. Boyacıoğlu